

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 15

10. dubna 2011

Cena: 7 Kč

JAK SE JAPONSKÉ ZEMĚTŘESENÍ DOSTALO AŽ DO BRATISLAVY

V bratislavské náboženské obci jsme zemětřesení i tsunami prožívali s dvěma dotčenými, což je samo o sobě zvláštní.

Jeden z našich příslušníků poslal svoji choť a dvě dcery do Japonska učit Japonce malovat české perníčky. Den po tsunami odletěly a nejsem si jistý, zda tato cesta měla tak velký význam jako byl strach, jestli je nepotká něco zlého. Minulou neděli se vrátily plně zážitků...

V druhém případě je to však složitější - manželská dvojice, kde jeden je Slovák a manželka Japonka, s krásným dítětem, které je výsledkem jejich spolunažívání a dělá jim radost. Paní Seiko pochází přímo z epicentra z města Sendai.

Celý příběh začal před 13 lety. V tomto městě měli rodný dům, který prodali a polovinu z utržených peněz darovali církvi. Novou parcelu ke stavbě nekoupili v centru, ale na okraji, na vyvýšené části parcel, dál od centra, dál od moře, proto i levněji.

Těžko lze říci: jde o Boží řízení - vnučnutí? Faktem je, že starý dům, který prodali, voda odnesla. Celá oblast byla spláchnuta jako domečky z rákosí. Jejich nový dům obstál. Vlna se zastavila ne daleko od nového místa. Dnes 23. března před biblickou hodinou si povídáme o jejich pocitech,

o jejich smutku, ale i radosti z toho, že vše mohlo dopadnout ještě hůř. Nestalo se...

„Víte, dva dny jsme se nebyli schopni s místem spojit. Po zemětřesení přestala jít v prefektuře Tohoku elektrika. Avšak tragédie měla více stupňů:

* zemětřesení o síle skoro 9 °

* tsunami

* přestal jít elektrický proud, což znamená jen, že se nedá svítit, ale přestaly fungovat počítače, telefony, přestalo se topit, protože topení je z valné většiny právě elektrické - v těchto oblastech nemají typické ústřední topení, topí se klimatizací.

* a pak přišla zima...“

Je to zvláštní. V Bratislavě, přímo v náboženské obci, je rodina, která může hovořit o pocitech a zážitcích z přímého přenosu z daného místa - prostřednictvím vlastní rodiny. Co však bylo pro nás fascinující, že v místech takové tragédie nedošlo k chaosu, k zlořádům - rabování. Ani hlad a žízeň lidí k ničemu podobnému nepřinutily.

Uvědomili jsme si, že my Evropané máme za to, že jsme výkvětem kultury a křesťanské etiky. Nevím, nevím, zda bychom se neměli v některých věcech poučit.

Jan Hradil, Th.D.
slovenský biskup

Tak se vlna tsunami přibližovala k městu Sendai

Dopis bratra patriarchy k postnímu zamyšlení

„...abyš neukazoval lidem,
že se postíš,
ale svému Otci,
který zůstává skryt.“

Mt 6,18

Sestry a bratři,
připravujeme se společně i osobně na Velikonoce - nejdůležitější křesťanské svátky vykupitelské smrti a vzkří-

šení Ježíše Krista. Tento čas trvajících čtyřicet dní - bez nedělí - je tradičně spojován s postem. Má vůbec smysl si dávat nějaký postní závazek? Nepřivádí nás sama dnešní hospodářská situace k určitému uskromnění a zřeknutí se některých nároků a samozřejmých požadavků na život v blahobytu? Lidé jsou zkoušeni nemocemi, slabostí, nejruznějším trápením a těžkostmi života. Proč ještě navyšovat toto trápení nějakým sebedodílkáním? Proč jej ještě nějakým umělým způsobem sebetrápení vytvářet? Co tedy pro nás znamená půst? Půst je cestou k pravdivému sebepoznání a k vnitřní kázní. A k tomu patří zpytování svědomí, pokání, ale třeba i určitý postní závazek, který nás má vést k vnitřní i vnější ukázněnosti. Určitě Velký pátek je i pro nás členy husitské církve takovým dnem skutečného, nejen symbolického postu. Ale je naším svobodným rozhodnutím dát si i konkrétní postní závazek pro celou dobu předvelikonoční přípravy.

Půst nás má vést k pravdivému sebepoznání. Sebeoznání a rozpoznání naší nedokonalosti a hříšnosti je možné pomocí „zrcadla“. Avšak ne takového zrcadla, které si nastavujeme my lidé - ve kterém se vidíme hezčí, než jsme ve skutečnosti, ale zrcadla, které nám nastavuje Bůh svým slovem. K tomuto sebepoznání slouží předně Desatero Božích přikázání (Ex 20,1-17). A také seznamy hříchů, které nacházíme u Ježíše (Mk 7,21-23) i u apoštolů (Ř 1,29-32, Ga 5,19-21). Mnich Evagrius Pontský, který žil ve 4. století, napsal spis o osmi neřestech. Později jich bylo ustáleno symbolicky sedm, jak je to již u Řehoře Velikého - tzv. sedm smrtel-

ných hříchů. Ve středověku bylo běžné jejich uvádění v počtu sedm. Také Mistr Jan Hus vyložil toto učení a aktualizoval je. Podle Mistra Jana Husa „smrtný hřích“ znamená fakt, že usmrcuje duši a zbavuje milosti Ducha svatého (O třech nepřátelích člověka, Mistra Jana Husi sebrané spisy, svazek V, s. 245). Jedná se o těchto sedm projevů a podob morálního zla: pýcha, lakomství, nečistota, závist, nestrídmost, hněv a lenost. Tím prvním hříchem je pýcha. Ta se projevuje namyšleností, hrdou nadutostí, vědomím vlastní důležitosti, nadřazenosti, dokonalosti, která je však nekritickým sebeklamem. V knize Přísloví je řečeno: „Pýcha předchází pád, domýšlivost klopýtnutí“ (Př 16,18). Jako druhé je uváděno lakomství. K tomu se vyslovuje apoštol v listě Efezským: „Žádný lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v Božím království“ (Ef 5,5). Jako třetí je v pořadí uváděna nečistota. Apoštol Pavel upozorňuje: „Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě!“ (1 K 6,19). Do tohoto seznamu sedmi smrtelných hříchů patří závist. V knize Přísloví je vysloveno varování: „Ať tvé srdce nezávidí hříšníkům“ (Př 23,17). Ale my můžeme nejen závidět lidem, kteří jsou úspěšní pomocí různých nekalých praktik. Můžeme závidět i těm, kteří něco získali svou vlastní prací nebo příhodnými okolnostmi. Dále je to nestrídmost. Hus říká, že nestrídmost je nezřízená žádostivost jídla a pití. (Mistra Jana Husi sebrané spisy, svazek V, s. 245). A Ježíš varuje: „Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla

Dokončení na str. 3

JAK TAKÉ POMOCI JAPONSKU

Řekne-li se u nás Japonsko, většina lidí si vybaví zemi bohatých tradic, příběhů a legend, buddhistických chrámů, čajových obřadů a bojových umění, vyspělých technologií vycházejících z pověstné pracovitosti Japonců a také zemi s nádhernou přírodou. Ta však svou moc může demonstrovat i velmi hrozivě. Přírodní síly způsobily v nedávných dnech katastrofu, z jejichž následků se země bude ještě dlouho vzpamatovávat; zažívá největší tragédii od konce II. světové války. Japonci vše zvládají obdivuhodně, z části díky své připravenosti na podobné situace - děti se o tom, jak se chovat při zemětřesení, učí už ve škole od raného věku - i zmíněné mentalitě. Přispívá i náboženství zen buddhismu svou zásadou, že každodenní trpělivá práce přináší své plody.

Pomoci se Japonsku dostává z mnoha států, ať již v podobě záchranných prací, benefičních projektů či psychologické a sociální rehabilitace. Humanitární aktivity, které mají zmírnit důsledky pohrom, vzešly samozřejmě i ze strany církvi. Charita České republiky otevřela sbírkové konto a ze svého krizového fondu uvolnila

částku 150 000 Kč (v době vzniku tohoto článku), veřejnou sbírku vyhlásila například i Česká pobočka Armády spásy.

Svou „troškou do mlýna“ se rozhodla přispět i Česko-japonská společnost, která kromě vyhlášení sbírky uspořádala poslední březnový víkend ve spolupráci s Národním muzeem v Náprstkově muzeu asijských, afrických a amerických kultur benefiční akci „Tisíc jeřábů pro Japonsko“.

Po oba dny byl vstup do stálých expozic i na současnou výstavu Gejša a Samuraj zdarma. Návštěvníci místo vstupného mohli přispět do veřejné sbírky na obnovu postižených oblastí Japonska. Doprovodný program zahrnoval komentované prohlídky, ukázky čajového obřadu, tradičních tanců, koncert, přednášky a výtvarné dílny pro děti. Návštěvnost byla obrovská a děti nejruznějších věkových kategorií zde vyráběly barevné vějíře, meče a origami papírové jeřáby, z nichž se nakonec udělal symbolický řetěz, který pak putoval do Japonska coby symbolický výraz vyjádření podpory.

Proč jeřábi origami? Jde o japonské umění staré více než tisíc let. V nej-

starších dobách byly papírové skládanky užívány při náboženských obřadech a při výzdobě šintoistických svatyní, kde je lze najít dodnes.

Papírové řetízky se zavěšují s trsy slámy na "výstražných" šňůrách označujících hranici posvátného území svatyně, za kterou smí vstoupit jen kněz. Podobné šňůry s papírovými skládkami visí i před vchody do japonských domů, kde naznačují, že je dům očištěn a připraven k novoročním oslavám.

V 17. století se skládanky začaly šířit jako druh zábavy a dnes je jednou z nejoblíbenějších právě jeřáb - pták, který patří mezi tradiční symboly štěstí a dlouhého života.

Japonci věří, že složení řetězu z tisíc jeřábů splní přání - je jeho symbolickým vyslovením a tedy i zhmotněním modlitby a může pomoci nemocnému k uzdravení. V to doufala i dívka Sadako Sasaki, která žila v době II. světové války v Hirošimě a po jedenácti letech po svržení atomové bomby ji postihla následkem ozáření leukémie. Její velké přání bylo samozřejmě uzdravit se a tak skládala v nemocnici zmíněný řetěz. Skončila

Dokončení na str. 3

Věda versus náboženství?

Moderní exaktní věda nás věřící často provokuje tvrzením, že vesmír nestvořil Bůh, nýbrž že vesmír vznikl sám od sebe a jeho nynější podoba je výsledkem nezměrného počtu procesů, příčin a následků probíhajících po miliardy let. Populárně se tato teorie nazývá teorií Velkého třesku. Jedním ze současných horlivých propagátorů této teze je britský fyzik a matematik Stephen Hawking.

O něco dříve žil Francouz Pierre Laplace, který Napoleonovi na otázku, kde vidí místo pro Boha ve svém systému, odpověděl, že Boha k vysvětlení vesmíru nepotřebuje. Jiný vědec, Charles Darwin, se ve svém životopise zmiňuje, že jej zaujal přístup Williama Paleye, který se v díle *Přirozená teologie* pokusil přiblížit argument „stvořitele-designéra“ myšlení svých současníků: *Jdete-li polem a naleznete kámen, nebudete se pít, kdo stojí v pozadí jeho vzniku. Najdete-li však hodinky, budete uvažovat jinak. Hodinky jsou složité a navozují představu hodináře, někdo je musel sestavit. A vesmír připomíná spíše hodinky než kámen – svou komplexností, důmyslností, jak vše do sebe zapadá.*

Darwina myšlenka inspirovala a dal si práci, aby ukázal, že to, jak „design vypadá“, nevyžaduje nutně ideu designéra. Má-li potřebný čas, do své podoby se postupně vyvine. Dodejme – skrze proces genetické mutace a přirozený výběr. Profesor Hawking udělal něco podobného s tím, že se inspiroval postoji Darwina i Paleye. *Ve stručné historii času uvádí, že kdybychom našli svatý grál vědy – teorii vysvětlující vše, zjistili bychom, proč tento svět i my existujeme. Věděli bychom, jak Bůh uvažuje. Einstein tuto teorii na sklonku života rovněž usilovně hledal, zdůvodňující to známým výrokem, že „Bůh nehraje s vesmírem v kostky...“ a tedy, že vše nejen že se chová přesně podle vymezených pravidel fyzikálních zákonů, ale že tyto zákony tu byly před samotným vznikem vesmíru. Měli oba pánové a mnozí jiní, kteří dnes kráčí v jejich stopách, pravdu? Částečně snad. Je nepochybné, že bychom se objevením oné teorie dozvěděli, jak a kdy vesmír vznikl, ale zcela jistě bychom nedostali odpověď na otázku poslání života. A ani v nejmenším bychom nevěděli, jak Bůh uvažuje, pohled do Boží mysli by nám zůstal utajen. Ale nemáme snad odpovědi přesně na tyto otázky v Bibli?*

Vesmír se podle Hawkingovy teorie stvořil sám – spontánně: *Řekněme-li, že vesmír musí charakterizovat vysoký stupeň „inteligence“, aby se vše příznivě „vyladilo“ pro vznik hvězd, planet, života a nakonec i člověka – tedy velmi nepravděpodobnou eventualitu – pak musíme dodat, že existuje nekonečné množství vesmírů a milióny možností a obměn. My jsme prostě měli štěstí. Vlastníte-li nekonečné množství loterijních tiketů, jeden prostě musí vyhrát.*

Tolik Hawking. My dodejme, že jistý princip, na němž staví současná věda, mluví o cestě logické úspornosti, o tom, že entity se nemají množovat více, než je nutné. *Dle pravidla Occamovy britvy jest většinou to nejjednodušší vysvětlení správné. Máme-li na výběr mezi jedním inteligentním Bohem a nekonečným množstvím samotvořících se vesmírů, první možnost je pravděpodobnější.*

Na začátku jsme uvedli, že Laplace Boha nepotřeboval, aby vysvětlil vesmír. A my ano? A jsme u onoho stále diskutovaného vztahu mezi vědou a náboženstvím. Náboženství interpretuje věda vysvětluje. Náboženství věci skládá do sebe, aby usoudilo, co znamenají. Věda je rozkládá, aby zjistila, jak fungují. Věda je záležitostí levé, analytické hemisféry, náboženské prožívání přirážujeme té pravé – kreativní, holistické hemisféře. Je obecně známo, že je cílem, aby byly v souladu a doplňovaly se. A tak se to má zřejmě i s vědou a náboženstvím. A my lidé se budeme muset smířit s tím, že na všechny otázky odpovědi nenalezneme, byť se o to musíme samozřejmě snažit. Bůh nám asi nedá nahlédnout do všech svých plánů a úradků, ale abychom se předem nevzdávali, tak nám to raději neřekl.

Klára Břeňová

Z kazatelského plánu

5. NEDĚLE POSTNÍ

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem zálným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože.

ŽALM 43,1-2

První čtení z Písma: Ezechiel 37,1-14

Tužby:

2. Za odvahy k přiznání vlastních vin, modleme se k Hospodinu.

3. Za vydávání dobrého svědectví pravdě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, prosíme tě, ať posloucháme tvá přikázání a toužíme po tvých zaslíbeních. Dej, aby se v proměnách času naše srdce držela tvé pravé radosti. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 8,6-11

Evangelium: Jan 11,1-45

Verš k obětování: Žalm 119,10.17.107

Verš k požehnání: Jan 11,33.43.44.39

Modlitba k požehnání:

Stůj při nás, Hospodine, Bože náš, a svou ustavičnou pomocí ochraňuj nás, které jsi dnes oběť svatými dary chleba a kalicha. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 63, 88, 101, 105, 110, 163

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - Zjevení Janovo 3 Listy sedmi církvím

Pokračování z minulého čísla

Ve Zj 1,20 je vysvětleno, že hvězdy jsou andělé církví. V té 1. kapitole je má ve své pravé ruce (tj. podle King James Version – podobně kraličtí; ale Revise Standard Version stejně jako moderní český překlad ekumenický má v obou případech znění, že „Kristus drží hvězdy ve své pravici“), ale v listu do Efezu je Kristus **drží** ve své pravici. V tomto božském bezpečí je důvěra pro slabé a jistota pro věrné. Nikdo je nemůže vytrhnout z jeho ruky. Tam jim nikdo neublíží. Ale zároveň ani oni nesmějí Ježíše bez- trestně zanedbávat nebo jím pohrdnout. Z jeho ruky nemohou uniknout. On se také prochází mezi svícny. On zkoumá svědectví církví a jejich věrnost nebo selhávání při tomto svědectví. On je vyzbrojuje veškerou potřebnou mocí a milostí a sám podporuje svědectví svého lidu.

Podle dr. Plumtree „on čistí lampy kázní a naplňuje je olejem milosti. Nikdy nezhasí knot doutnající (Iz 42,3), ačkoli občas může považovat za nutné přemístit lampu z jejího místa a odstranit tu či onu církev z pozemské sféry jejího působení.“

Ve všech listech Kristus prohlašuje: „Vím o tvých skutečích.“ Jeho božské vševědčivosti je všechno známo a všechny věci jsou mu zjevné. On vnímá nejen vnější čin, ale i vnitřní motiv, který jej vyvolal. Jeho lidé nemusejí být ve své slabosti schopni konat mocné hrdinské činy. Ale Kristus zná jejich tužby a záměry. On vidí pod povrch a neoklame ho, jak se pokrytec chová navenek. On čte vnitřní motivy a charakter člověka.

Kromě obecného pohledu na skutky efezských Kristus ocenil a schválil „úsilí a vytrvalost“ těchto věřících. Viděl jejich oddanou práci v jeho jménu a pohlížel s uspokojením na jejich trpělivost. Není bez významu, že „úsilí“, „práce“ a „vytrvalost“ jsou tu uvedeny zároveň. Tytéž tři věci jsou spojeny v 1 Te 1,3; tam jsou označeny jako základní křesťanské ctnosti – apoštol píše o „úinné víře“, „usilovné lásce“ a „vytrvalé naději“. Ale vzkaz ve Zjevení prozrazuje, že úsilí a vytrvalost něco chybí – víra, láska a naděje se ztratily a skutek je spíš formalitou, úsilím a vytrvalostí bez niterného nadšení.

Není to situace i mnohé dnešní círk-

ve? Křesťanské dílo se stává něčím formálním, zvykovým. A práce, kterou by měla prosvěcovat a podněcovat láska, se stává břemenem. A trpělivá vytrvalost, která by měla být zjasněna slavnou nadějí, se stává ne- životnou setrvačností. Pořád se konají shromáždění a bohoslužby, ale inspirace odchází a nadšení mizí. Formální pravověrnost je charakteristikou dnešní doby. Pán prohlašuje, že to ví. Vzдор své prázdny formálnosti efezští stále ještě „nemohli snést ty, kdo jsou zlí“. Nesmlouvaví v srdci netolerovali hřích a zlé lidi. A Kristus vyzdvihuje jejich věrnost pravdě, která si zaslouží božskou pochvalu. Při svém duchovním posuzování odhalili hříchy falešných apoštolů a heretických učitelů, kteří městem procházeli na cestě do Říma.

Frederick A. Tatford:
**Prophecy's Last Word,
An Exposition of the Revelation,
Pickering and English Ltd.
London, 1. vyd. 1947,
paperback 1969,
reprint 1970 a 1971**

Zkrácený překlad: Jiřina Kubíková
Pokračování příště

Nad Písmem

JE TU MISTR A VOLÁ TĚ!

J 11,1-44

Předvelikonoční příběh nás přivádí do blízkosti Jeruzaléma, do vesnice Betanie, ležící na úpatí Olivetské hory, kde Pán Ježíš povolal Lazara zpět mezi živé. Chceme se stát spoluúčastníky této jedinečné události a vzdávat chválu našemu Otci v nebesích.

Evangelium podle Jana má mnoho významových vrstev. To platí i o našem evangelijním textu. Prolínají se tu osudy Ježíše a jeho učedníků s osudy Lazarovy rodiny a jejich přátel.

Setkávají se zde dva světy. Ježíšova blízkost Otci a vědomí stále Boží pomoci je konfrontováno s nedostatkem víry v pomoc a vedení Boží, které se zvláště zřetelně projevuje v mezích situacích. Lze se domnívat, že to byl celoživotně pro Pána Ježíše hodně těžký úděl. Ani lidé z nejbližšího Ježíšova okolí si patrně nedokázali představit, co je možno činit ve spojení s Otcem. V lepším případě nalézal mezi lidmi oddanost a důvěru, že může konat mocné činy, ale stále viděli jen tu rovinnou pozemského vnímání, jak si ji dovedli sami představit. Jen Ježíš věděl, že spojení s Otcem otvírá netušené perspektivy. Mnohem a mnohem víc, než si člověk dovede představit a za co umí prosit.

Dnešní příběh je o Ježíši Kristu, který koná div, jenž se vymyká lidskému chápání a překračuje meze možného. Lze jej chápat symbolicky i fakticky. Vše začíná prosbou o pomoc pro nemocného Lazara a pozváním do jeho domu. Učedníci naopak nechtěli do Judska k Lazarovi jít; báli se o Ježíšův život a o životy své. V předchozí kapitole evangelia čteme, že jen před několika týdny chtěli Ježíše v Jeruzalémě kamenovat za výrok: „Já a Otec jsme jedno.“ Učedníci zatím nemohli plně chápat dění, které mělo vyústit v Ježíšovu smrt na kříži. Nemohli

rozumět, že Ježíš postupuje podle Božího úradku a oni s ním. Neuvědomovali si, že jsou ve zvláštním režimu Božího plánu a ochrany. Neboť Ježíšův čas ještě nenastal. Neznalost, nepochopení a nedůvěra nese s sebou vždy strach. Když si v té souvislosti promítneme i své osudy, zjistíme, jak často se i my zbytečně bojíme. Jdemeli po Božích cestách, kdo a jak nám může uškodit? Díky Ježíšově lásce jsme v podobném režimu ochrany. S neporozuměním se Ježíš setkává rovněž po příchodu do Betanie. Sestry Marie a Marta, vždy horlivé posluchačky Ježíšových slov, nyní zůstávají v rovině obvyklých lidských myšlenkových schémat. Přes závoj pochopitelné bolesti nedokážou slyšet, co jim Ježíš ve skutečnosti říká. Marta a Marie znají mnohé o Ježíšově moci a dovolávaly se jí. Jsou přesvědčeny, že kdyby přišel Ježíš dříve, mohl Lazara uzdravit. Teď vyjadřují přesvědčení, že vše, co se mohlo pro Lazara udělat, už skončilo a on vstane při vzkříšení v poslední den. Z pohledu Marie a Marty zbývá jen prostor pro smutek a bolest. V Písmu se zachovalo svědectví, které přetrvává věky. Ježíš Martě říká: „Já jsem vzkříšení a život.“ Ve spojení se mnou je všechno jinak, než znáte. A nevádí, že zatím nerozumíte. Přijde čas, kdy se vám otevrou oči a dotknete se slávy Boží. Důležité je věřit, mít v Bohu neochvějnou naději. A On nás provede cestami, které jsou dost jiné, než jsme si původně naplánovali, ale vedou k němu, míří do života. Ani v přítomnosti Páně obě sestry Marie i Marta stále nerozumí. Upozorňují Ježíše, že je to už čtvrtý den a nenávratně procesy na mrtvém těle již začaly. Marta místo odpovědi slyší zaslíbení: „Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?“ Potom

už v modlitbě k Otci vrací postupně Lazara zpět do života. Průnikem tvůrčí moci Boží dává, co třeba k pozemskému životu. Nic není jako před tím, protože Lazar vychází ven. Z hrobu, z hříchu, ze smrti. Do života, do světla, do Ježíšovy blízkosti.

Všichni přítomní pochopili, že Ježíš je Mesiáš. Většina uvěřila, ale někteří šli do Jeruzaléma informovat členy vele rady. Ti ze strachu před povstáním proti Římu, ale především ze strachu o svou duchovní a politickou moc, rozhodli, že Ježíše odstraní. Až do Velikonoc Ježíš zůstal v odlehlé krajině mimo Jeruzalém.

Ve světle tohoto Ježíšova mocného činu lidé o Velikonocích v Jeruzalémě očekávali velké změny, ale opět podle lidských představ. Ježíšova obět' na kříži, ač provázena lidským neporozuměním, byla součástí plánu Boží lásky, záchranu světa a člověka. Otevřely se dveře do Božího království, které už nemůže nikdo zavřít. Následujeme tedy Pána Ježíše s porozuměním, opravdovou vírou a láskou, kterou bychom měli projevat ve svém každodenním životě.

Růžena Adamová

**Nebeský Otče,
prosíme tě,
aby čas
velikonoční přípravy
byl pro nás obdarováním,
abychom porozuměli,
že jsme součástí
tvého plánu se světem.
Dotkni se nás
svou milostí,
aby Ježíšova láska
vstoupila do našich srdcí a
proměnila je. Amen.**

Dopis bratra patriarchy k postnímu zamyšlení

Dokončení ze str. 1
zatižena nestřídmostí“ (L 21,34). Dále to, co vypuzuje z našeho nitra Ducha svatého, je **hněv**. V knize Příslaví čteme: „Hněvivý člověk podníti svár a vznětlivý napáchá mnoho přestupků“ (Př 29,20). Jestliže jsme naplněni hněvem, nemůžeme se dobře orientovat, rozhodovat a jednat. Je třeba se zklidnit a nejednat v rozhořčení a v silných emocích. Až když vyprchá, můžeme se lépe rozhodnout, vidět objektivněji. V hněvu jsme zaslepeni a nemůžeme správně posoudit situaci. Aktuálně zní: „Lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš“ (Jk 1,20).

A dostáváme se k poslednímu ohrožení našeho duchovního života, a tím je **lenost**. Lenost se projevuje právě v duchovním životě jako malátnost, nesoustředěnost, otupělost, liknavost, lhostejnost. Někdy nerozeznáme, co

je projevem únavy, a co je znakem lenosti a pohodlnosti. V každém případě: z únavy se vyspíme či odpočineme, ale lenost je trvalejší vnitřní stav nezájmu a otupělosti. V duchovním životě je jejím znakem zanedbávání služby Boží, jak to vyslovil Mistr Jan Hus (Mistra Jana Husi sebrané spisy, svazek V, s. 245). Všechny těchto sedm hříchů je podrobně popsáno v Bibli. Jestliže jsme je poznali a rozpoznali jejich ohrožení, pak si každý z nás uvědomujeme svoji určitou slabou stránku. Heslem tohoto roku je výzva „Nedej se přemoci zlem, ale přemáhěj zlo dobrem“ (Ř 12,21). To je třeba uplatnit i v našem přemáhání těchto sedmi projevů zla prorůstajícího lidské srdce a dusícího vztahy mezi lidmi a hodnotný život, který nám zde Bůh daroval. Znamená to konkrétně přemáhat pýchu pokornějším smýšlením, hra-

bivost štědrostí, nečistotu láskou, závist schopností radovat se z dobra druhého, nestřídmost skromností, hněv soucitem a lenost aktivitou, vytrvalostí a odolností. Boží království jistě nelze získat jen povrchním vylepšováním sebe a svého obrazu před druhými lidmi. Tím, že budeme konat okázalé činy a ukazovat, jak jsme dobří, projevovat jen viditelně svou zbožnost a postní projevy. Před tím nás přece Ježíš varuje, když zdůrazňuje, že **pravý půst se nekoná pouze navenek, ale skrytě v nitru, kde ho vidí Bůh** (Mt 6,18). Vnitřní proměnu a obnovu působí milost a láska Ježíše Krista. Té se můžeme svěřit a na ni spolehnout na naší cestě postem směřující k naději a radosti Velikonoc.

Tomáš Butta
patriarcha

Zleva Miroslav Špáčil, Josef Špak a Jiří Bauer v roce 1964

OSOBNOSTI NAŠÍ CÍRKVE

Nečekaná životní cesta faráře Jiřího Bauera

Jiří Bauer se narodil 25. března 1929 v Praze. Protože byl od útlého mládí nemocný, jeho otec, který měl v Praze-Podolí zavedenou dentistickou praxi, rozhodl, že se rodina přestěhuje na venkov. Dětství a mládí tak prožil v Bezně u Mladé Boleslavi. Tady chodil do obecné školy a navštěvoval hodiny náboženství Církve československé (husitské), které vedl dětmi oblíbený bratr farář František Doubek. Po maturitě na reálném gymnáziu v Mladé Boleslavi zvažoval Jiří Bauer možnost vydat se na dráhu profesionálního hudebníka. Poté, co mu jeho učitel houslí tuto možnost rozmluvil, rozhodl se z popudu bratra faráře Doubka pro studia bohosloví. Po úspěšném zvládnutí přijímacího řízení, na které ho připravoval mladoboleslavský bratr farář Mojmir Beneš, byl v roce 1948 přijat na Husovu československou evangelickou bohosloveckou fakultu (od roku 1950 samostatná Husova československá bohoslovecká fakulta). Studia ho zpočátku příliš nebavila, a tak se mnohem více věnoval muzicírování. Se spolužáky, mezi které patřil i jeho spolubydlící z bohoslovecké koleje Josef Špak, dali dokonce dohromady malé hudební těleso. Z profesorů Jiřího Bauera nejvíce přitahoval svými přednáškami o T. G. Masarykovi a seminářem o Platónovi náboženskými socialisty ovlivněný prof. František Linhart.

Přístup „rušitele kolejního řádu“, jak Jiřího Bauera před jeho obrácením charakterizoval braničský farář Václav Mikulecký, se začal měnit po pohovoru s tehdejšími řediteli bohoslovecké koleje Jindřichem Mánkem. Tomu mladý bohoslovec slíbil nápravu a slovo skutečně dodržel. Poctivě začal navštěvovat přednášky, hlouběji se ponořoval do studia. Svoji erudici a přístupem ho upoutali zejména profesoři Otto Ruttle (praktická teologie) a Zdeněk Trtík (systematická teologie). Zároveň začal se svoji budoucí manželkou, se kterou se znal již od gymnazijních let, navštěvovat jednotlivé pražské sbory. Jednu neděli se tak společně ocitli i v pražské braničské mod-

litebně. „Já jsem manželce povídal, že budeme chodit po sborech. Jednou jsme přišli do Braníku a tam jsme poprvé viděli bratra faráře Václava Mikuleckého. Udělal na nás impozantní dojem. Byla to úplně prorocká postava, jak četl Boží slovo, jak kázal. Dodnes slyším, jak četl z Jeremjáš: „Nechlub se moudrý moudrostí svou. Nechlub se chytrý chytrostí svou. Ale tím se chlub, že znáš Hospodina.“ (Jr 9,22-23) Když jsme šli potom domů, tak nám podal ruku a trošku jsme spolu pohovořili. Zároveň ohlásil, že bude biblická hodina a moje manželka se hned hlásila, že by na ni ráda přišla. On tenkrát vykládal Malé proročky, nejdůležitější linie každého z nich, a moje manželka byla velice nadšena jeho výklady. To byl vlastně začátek našeho vzájemného společenství. Začali jsme chodit i k Mikuleckým do rodiny. Václav nejen že působil v náboženské obci, ale také na katedře u prof. Ruttleho, takže jsme měli mnoho společného.“ Setkání s charismatickým bratrem farářem Václavem Mikuleckým bylo určující pro další životní směřování mladého bohoslov-

ce a vyvrcholilo společným setkáváním v rámci neformálního společenství živé víry, které uvnitř naší církve v šedesátých letech vykristalizovalo. V roce 1952 Jiří Bauer úspěšně složil druhou odbornou bohosloveckou zkoušku a v říjnu téhož roku byl v braničské náboženské obci plzeňským biskupem Arnoštem Šimšíkem a spoluměstitelí vysvěcen na kněze. Krátce sloužil jako pomocný duchovní v Sokolově s určením pro Kraslice, ale vzápětí byl v listopadu 1952 povolán k výkonu základní vojenské služby, kterou téměř celou odsloužil u Pomocných technických praporů - PTP. Důvodem brzkého Bauerova přesunu k nevojenskému útvaru se staly jeho poznámky v osobním deníku, který mu byl odcizen při absolvování kurzu na tzv. hláskáře. Až do ledna 1954 Jiří Bauer tvrdě manuálně pracoval jako přidavač a později jako závozník u 51. PTP Mimoň, konkrétně u roty dislokované nedaleko vesničky Mladá. Popracovní kázeň na rotě nebyla nijak valná a Jiří Bauer tak mohl poměrně často zajíždět za rodinou do asi patnáct kilometrů vzdáleného Bezna

nebo za novomanželkou do Prahy. V únoru 1953 totiž Jiří Bauer přijal s Růženkou, roz. Bošínovou svátost manželství. Obřad vykonal prof. Otto Ruttle opět v braničské náboženské obci, kde se dochoval následující dopis adresovaný bratru farářovi Mikuleckému: „Rád bych Tě, bratře farář, o něco poprosil v souhlasu s radou starších. Chceme se s Růženkou vzít v sobotu 28. února t. r. Za svátostné obecenství chceme si vybrat Tvoji náboženskou obec. [...] Na naši slavnou chvíli, prosím, upozorni náboženskou obec, abychom směli s mojí Růženkou prožívat chvíli v Duchu v jejím obecenství. Bude to ukazatel do našeho budoucího života. Velký význam pro náš společný život měla svátost svěcení kněžstva i svátost křtu. Jsou to kameny, u kterých se s radostí pro jejich sílu s mojí Růženkou zastavujeme.“ (Tato pasáž je významná zvláště ve srovnání s obdobím na počátku sedmdesátých let, kdy Jiří Bauer sedm let duchovně zápasil a dostával se na platformu Církve adventistů 7. dne.) Na začátku roku 1954 se Jiří Bauer dostal přes Bratislavu na rotu do slovenského Pezinku, která patřila pod 68. PTP Komárno (od května 1954 reorganizován na 68. TP). Vzpomíná, jak se při přesunu z Mladé směrem na východ mezi vojáky rozšířila fáma, že jedou na Sibiř. V Pezinku se vyučil zedníkem a tvrdě pracoval na místních stavbách. „Leden byl hodně mrazivý, ale zdálo se jako v létě. Rozdělaly se ohně a pracovalo se až do tmy. Jednou večer nás na seřadiště nepřišel nikdo z velitelů spočítat. Zjistili jsme totiž, že se právě hrál hokejový

zápas ČSR:SSSR. Když už jsme stáli dlouho, tak jsem před všechny vystoupil a vyzval je, aby šli na ubikace. Počítal jsem, že za mnou všichni půjdou, ale nakonec jsem šel sám. Asi za dvacet minut pro mě přišli a dostal jsem 21 ostrých. Jenomže vojenská správa měla dohodu s místním MNV a nacvičovala se nějaká ruská opereta, pro kterou potřebovali hudebníky. Já jsem tam hrál 1. housle, tak přišli, abych mohl chodit hrát, i když jsem zavřený, což se nakonec také stalo.“ Do civilu odcházel z Trenčína, kde pracoval na stavbě sídliště Soblahov, v listopadu 1954. Jak v Pezinku, tak i v Trenčíně navštěvoval evangelické sbory a setkal se zde s vřelým přijetím od farářů i věřících, se kterými udržoval kontakty i po návratu domů. Doma Jiřího Bauera čekal vedle manželky i syn Petr, který se narodil v srpnu 1953. Později se manželům Bauerovým narodily ještě tři děti (Magdaléna, Růžena a Jiří). Netrvalo dlouho a plzeňská diecézní rada Jiřího Bauera od 1. prosince 1954 ustanovila zástupcem faráře v náboženské obci v Mariánských Lázních se samostatným určením pro okres Toužim a část okresu Podbořany, což de facto znamenalo, že zastával duchovní správu v náboženské obci Žlutice a přilehlých střediscích (Chlum, Toužim, Bečov nad Teplou, Otročin). První adventní neděli se společně s plzeňským diecézním tajemníkem Vladimírem Baudyšem rozjeli do Žlutice.

Martin Jindra
Pokračování příště

JAK TAKÉ POMOCI...

Dokončení ze str. 1
asi u šestistého jeřába a zbylých čtyř sta po její smrti za ni dokončili přátelé. Tento dojemný příběh odstartoval hnutí, jehož výsledkem bylo postavení památníku Sadako všem dětem zabitým atomovou bombou v Hirošimě. Socha Sadako stojí od roku

1958 v parku Míru v Hirošimě a každý rok k ní putují tisíce papírových jeřábů. Snad i tento řetěz, který putoval z Náprstkova muzea do Japonska, přispěje alespoň k povzbuzení a odvaze k dalšímu konání.

Klára Břeňová

ZPRÁVY

Duben v krčském sboru

Pozvání do sboru v Praze 4 - Krč:
* Postní ztišení - každé úterý a čtvrtek v 10 h (písně, modlitby, čtení z Bible, meditace)

* 4. postní neděle 3. dubna od 9.20 h - rodinná bohoslužba

* Velikonoční týden ve sboru v Krči:

* 17. dubna - Květná neděle - bohoslužby v 9.20 h (donesení jarních větví, kočíček, květin)

* 20. dubna - Škaredá středa - pesachová večeře od 18 h - fara Krč

* 22. dubna Velký pátek - pásmo mládeže z písní a biblického pašijového čtení od 18 h

* 24. dubna Hod Boží velikonoční - slavnostní bohoslužba na vzkříšení v 9.20 h a večerní bohoslužba v 19 h.

Jindřiška Buttová

Čaj o páté

11. dubna zveme do zasedací místnosti diecézní rady v Hradci Králové na „Čaj o páté“ s Petrem Juračkou. Od 19 h následuje Setkání střední generace.

(red)

Lahodná vteřina

Recitál - autorské čtení Stanislava Kubína z jeho sbírek poezie a esejů se koná v Městském divadle v Rychnově nad Kněžnou 13. dubna v 18 h.

(red)

Vernisáž v Hradci

Ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové bude 13. dubna v 17.30 h vernisáž výstavy Milady Janatové „Cesty“.

(red)

Koncert v Chlumci

Přijďte si vyslechnout koncert učitelů ZUŠ v Chlumci nad Cidlinou. Koná se v Husově sboru 14. dubna od 18 h.

(red)

Jarní koncert

Náboženská obec v Čelákovcích (Husova 1060) zve v sobotu 16. dubna v 16 h na Jarní koncert. Světlem muzikálových melodii provedou pěvecké sbory studentů Gymnázia O. Havlové a Gymnázia J. S. Machara z Brandýsa nad Labem.

V pondělí 25. dubna v 16 h zde vystoupí sólisté pěveckého sboru Pražští pěvci pod vedením sbormistra Stanislava Mistra. Varhanní doprovod prof. Bohumír Rabas.

(red)

Duben na Břevnově

Od dubna v náboženské obci Praha 6 Břevnov, Na Petynce 2257/47a připravujeme:

* 9. dubna od 10 do 16 h - Kurz práce s ovčí vlnou s Editou Vaňkovou. Přijďte si vyrobit jarní vlněné dekorace! Přihlašovat se je možné už nyní na telefonu: 775 181 279 nebo osobně na faře. Cena: 200 Kč/osobu včetně materiálu. Domů si odnesete několik vlněných výrobků. Kurz je vhodný i pro děti!!! Sleva pro maminky, které přijdou s dětmi či pro více osob z jedné rodiny.

* 13. dubna od 19 h cyklus „Dokumenty na faře“ – „Souboj s mozkem“ mladé dokumentaristy Jana Šípka, následuje debata o možnostech využití inteligenčního potenciálu s režisérem J. Šípkem a hostem, hackerem Shaddackem, vstup volný.

* 16. dubna od 9 do 16 h - Kurz řezbářství pro začátečníky a mírně pokročilé s Danem Flekem – přihlašovat se je možné už nyní na telefonu: 775 181 279 nebo osobně na faře. Cena 600 Kč/osoba, včetně zapůjčení všech pomůcek a materiálu. Domů si odnesete několik malých výrobků ze dřeva. Kurz je vhodný i pro děti od 8 let. Sleva pro rodiče s dětmi, případně pro více členů z jedné rodiny.

* na úterky před Biblickou hodinou pro dospělé připravujeme nově Biblické hodiny pro děti. Ty budou začínat v 16 h.

* každou neděli od 9 hodin se budeme u varhan či s kytarou scházet nad zpěvníkem, a to nejen naší církve. Společně si tak rozšíříme repertoár písní a rozezpíváme se před bohoslužbami.

Srdečně zveme všechny zájemce!

Sandra Zálabová, farářka

Pochod dobré vůle

Česká pobočka Mezinárodního křesťanského velvyslanectví Jeruzalém zve do Prahy na tradiční „Pochod dobré vůle“ a veřejně shromáždění v sídle Senátu ve Valdštejnské zahra-

dě s názvem „Kulturou proti antisemitismu“. Sraz účastníků je 17. dubna ve 13.30 h na Staroměstském náměstí. Hlavním motivem pochodu bude píseň ze 122. Žalmy „Proste pokoj pro Jeruzalém“, jejíž text odkazuje na tradici společnou židům i křesťanům: obě komunity již osmým rokem spolupracují na přípravě této akce.

(red)

Kalendář roku z Nazaretu

Diakonické středisko Nazaret přihlásilo již počtvrté svůj kalendář do celostátní soutěže „Kalendář roku“. Je to soutěž profesionálních fotografů, výtvarníků a vůbec lidí „od kumštu“. Pořádají ji společně Typografia a M.I. P. Group. Velmi nás těší, že jsme již dvakrát získali třetí cenu v kategorii „za vyjádření sociální role“. A letos dokonce ve stejné kategorii cenu první. Slavnostní vyhlášení cen proběhlo v Národním technickém muzeu v Praze 24. března. Ocenění jsme dostali za kalendář „2011 Božena Němcová Babička“. I když v poslední době vypadá toto dílko prostě a samozřejmě, je za ním mnoho hledání, usilování a drobné práce. Tím více nás těší nejen úspěšný odbyt téměř jednoho tisíce výtisků, ale hlavně příznivá odezva od lidí, kterým náš kalendář přinesl radost. Také ocenění v soutěži kalendářů na rok 2011 nás moc potěšilo a povzbudilo.

(fil)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 11. 4. - 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlna - hoboj,
A. Vondráčková - housle
* 12. 4. - 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
* 13. 4. - 17 hodin
Händel, Pachelbel, Haydn
J. Prokop - varhany,
M. Laštovka - trubka
* 14. 4. - 17 hodin
Bach, Händel, Mozart
Z. Němečková - varhany,
P. Příbýl - viola
* 15. 4. - 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrlová - mezzosoprán,
T. Kyrál - lesní roh
* 15. 4. - 20 hodin
Dvořák, Charpentier, Vivaldi,
Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka
* 16. 4. - 17 hodin
Vivaldi, Schubert, Albinoni
B. Rabas - varhany,
M. Kejmar - trubka
* 16. 4. - 20 hodin
Dvořák, Charpentier, Vivaldi,
Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka
* 17. 4. - 17 hodin
Haydn, Vranický, Mozart
STRING TRIO PRAGA
* 17. 4. - 20 hodin
Dvořák, Gershwin, Bach
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany

ZEKUMENY

OD PŘÍŠTÍHO ROKU SE BUDE NA ŠKOLÁCH V RUSKU VYUČOVAT NÁBOŽENSTVÍ

Náboženství bude předmětem vyučováním na ruských školách od roku 2012. Skončilo čtyřměsíční období, kdy bylo na některých ruských školách náboženství vyučováno na zkoušku, a od roku 2012 bude vyučováno po celý rok na školách na celém území Ruska.

Oznámilo to ruské ministerstvo školství na tiskové konferenci spolu se zástupci čtyř hlavních náboženství, která byla do pilotního projektu zapojena. Náboženství se do školních osnov v Rusku vrací poprvé po pádu Sovětského svazu. Studenti základních a středních škol si budou moci vybrat, zda budou navštěvovat buď kurz pravoslavného křesťanství, islámu, židovství či buddhismu nebo jeden z obecných kurzů „základy náboženské kultury“ nebo „základy veřejné etiky“. „Ještě je třeba vyřešit problémy spojené s textovými podklady, které vznikly ve spěchu, a s hlubší formací učitelů,“ uvedla Elena Romanova z ruského ministerstva školství.

„Nevyvolalo to žádný náboženský konflikt, naopak, zaznamenali jsme změnu morálky u dětí, které kurz náboženství navštěvovaly,“ komentuje iniciativu ministerstva školství Vsevolod Chaplin z oddělení pro vnější vztahy Moskevského patriarchátu.

Výhrady k ní naopak mají zástupci náboženských menšin v zemi, kteří v ní vidí snahu Kremlu potvrdit pravoslaví jako nosný prvek národní identity.

RaVat

PODLE VÝZKUMU VĚŘÍ DVĚ TŘETINY POLÁKŮ V ZÁZRÁKY

Tomu, že se zázraky dějí, věří podle průzkumu polského institutu TNS OBOP dvě třetiny Poláků. Opačného názoru je méně než třicet procent lidí. Patnáct procent respondentů tvrdí, že se setkalo s něčím, co lze považovat za zázrak, 68 procent z nich ještě žádnou takovou událost nezažilo.

Sedmdesát procent účastníků průzkumu je přesvědčeno, že modlitba jim může pomoci při uzdravování, nevěří tomu asi pětina respondentů. Nadpoloviční většina (61 procent) lidí také věří, že když se pomodlí za někoho jiného, může se zlepšit jeho zdravotní stav.

V zázraky v Polsku věří dvakrát více žen než mužů. Svou roli hraje také vztah k náboženství - mezi nevěřícími nebyl skoro nikdo, kdo by si myslel, že se zázraky dějí, poznamenala agentura TNS OBOP.

podle ČTK

PRAVOSLAVNÍ V ATÉNÁCH PROTESTOVALI PROTI NOVÉ PODOBĚ OBČANSKÝCH PRŮKAZŮ

Několik tisíc pravoslavných fundamentalistů v centru Atén demonstrovalo proti vládnímu návrhu podoby nových občanských průkazů.

Demonstranti podle agentury AP tvrdí, že v designu chystaných občank je ukryto číslo 666, které považují za znamení Antikrista. Vadí jim také, že nové průkazy obsahují zbytečné množství dat o jejich majitelích.

Protestující jsou rovněž přesvědčeni, že stát usiluje o větší kontrolu obyvatel. Nové doklady totiž budou obsahovat biometrické údaje. Mezi demonstranty byli převážně starší lidé - pravoslavní kněží, mniši a jeptišky. Přidalo se k nim i několik desítek příznivců krajní pravice. Účastníci demonstrace ukončili pochod centrem města před budovou parlamentu na náměstí Syntagma a zamířili k přistaveným autobusům, které je do metropole přivezly z celé země.

podle ČTK

STANISLAV PIĘTAK OPUSTIL ÚŘAD BISKUPA SLEZSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ A. V.

Biskup Stanislav Piętak dovršil 18. března 65 let věku a v souladu s vnitřními předpisy církve mu tak skončilo funkční období pro výkon úřadu biskupa Slezské církve evangelické a. v. (SCEAV).

Nového biskupa by měl zvolit synod SCEAV v říjnu tohoto roku, do té doby převezme výkon biskupských práv a povinností dosavadní náměstek biskupa Jan Waclawek.

Do duchovní služby v církvi byl Stanislav Piętak povolán roku 1971. V průběhu komunistického režimu byl pronásledován a bylo mu znemožněno zastávat úřad pastora sboru. Po sametové revoluci se stal členem Církevní rady SCEAV a působil jako pastor v Trinci. Zasloužil se o rozvoj církevního školství a výuky náboženství – stál u zrodu tzv. křesťanských tříd v Trinci (z nichž později vzešla Církevní základní škola v Trinci), jakož i katedry křesťanské výchovy na Ostravské univerzitě, kterou v letech 1993-2003 vedl. Působil též v Radě ETS v Praze.

Úřad biskupa SCEAV vykonával od listopadu 2006. Podporoval misijní aktivity zaměřené vně církve. Usiloval o praktickou realizaci reformačních zásad, obohacených pietismem a probuzenectvím, které tvoří součást duchovního dědictví slezského evangelictví.

I v době výkonu funkce biskupa pokračoval v pedagogické činnosti na Ostravské univerzitě a věnoval se i publikační činnosti, podílel se např. na vzniku The Lutheran Study Bible (2009) a napsal několik odborných článků věnovaných dějinám a významu pietismu.

ze zprávy SCEAV

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Vzkříšení Lazara

V následujícím textu chybí dvojice písmen. Zkuste je najít v nápovědě – ale pozor, dvojice jsou přeházené. Pokud se vám to podaří, dozvíte se, co řekl Ježíš Martě.

.. J..M ..KŘ..E.. I Ž..OT
K.. V..Í VE ..E I K..BY ..Ř.. B..E ..T

Nápověda:

UM	SE	JÁ	ĚŘ	VZ	EL	ŽÍ
UD	DO	ÍŠ	DY	NÍ	IV	MN

(Řešení z minulého čísla: Věřte v Syna člověka?)

Jana Krajčířiková

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9